

Till:
Skatteutskottet

Kopia:
Finansdepartementet

Stockholm 2023-11-06

Skatteutskottets beredning av proposition 2023/24:32

– Förslaget till definition av allmänt erkänd redovisningsstandard

I proposition 2023/24:32, Tilläggsskatt för företag i stora koncerner, föreslås att en nationell tilläggsskatt införs för att uppnå en effektiv minimibeskattningsnivå av enheter som ingår i stora nationella eller multinationella koncerner. Enligt förslaget ska sådana koncerner med en årlig intäkt motsvarande minst 750 miljoner euro vara föremål för en effektiv skatt om minst 15 procent på en särskilt definierad skattebas. Tilläggsskatten föreslås regleras i en ny lag, lagen om tilläggsskatt.

Förslagen föranleds av rådets direktiv (EU) 2022/2523 om säkerställande av en global minimiskattenivå för multinationella koncerner och storskaliga nationella koncerner i unionen. Direktivet bygger på de modellregler med tillhörande kommentar som OECD/G20:s inkluderande ramverk (IF) arbetat fram.

Propositionens lagförslag har ändrats i förhållande till lagrådsremissen och det remitterade utredningsförslaget (SOU 2323:6) genom att god redovisningssed i Sverige inte längre anses som en allmänt erkänd redovisningsstandard. Bland de redovisningsstandarder som omfattas av propositionens definition av allmänt erkända redovisningsstandarder i 2 kap. 20 § ingår inte längre de allmänt erkända redovisningsprinciperna i medlemsstaterna i Europeiska unionen och staterna inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. På denna punkt avviker propositionens definition från motsvarande definitioner i EU-direktivet respektive OECDs modellregler.

Avvikelsen innebär att endast IFRS eller IFRS som antagits av EU kan anses som en allmänt erkänd redovisningsstandard vid tillämpningen av den svenska lagen om tilläggsskatt, oavsett vilket regelverk för koncernredovisning som företaget tillämpar. Koncerner som tillämpar god redovisningssed i Sverige kommer därmed att behöva göra ytterligare justeringar för att fullfölja sin rapporteringsskyldighet enligt den föreslagna lagstiftningen. Dessa justeringar kan i många fall komma att bli omfattande och leda till en betydligt högre administrativ börda. Potentiellt kan avvikelsen även leda till en högre beskattning jämfört med koncerner baserade i andra EU/EES-länder. För helsvenska koncerner utan utlandsetableringar blir konsekvenserna särskilt påtagliga.

Om propositionens lagförslag inte ändras uppstår dessutom en asymmetri i implementeringen av direktivet till följd av att de EU/EES-länder som implementerar bestämmelsen i enlighet med ordalydelsen i EU-direktivet kommer att acceptera god redovisningssed i Sverige som en allmänt erkänd redovisningsstandard, medan den svenska lagstiftningen inte gör det.

Svenskt Näringsliv konstaterar att den i propositionen föreslagna lydelsen på ett väsentligt sätt avviker från såväl de lagförslag som har varit föremål för remissbehandling som det EU-direktiv som genom detta lagstiftningsärende ska implementeras i svensk rätt. Den definition av allmänt erkänd redovisningsstandard som föreslås i propositionen har inte genomgått den beredning som krävs och har inte heller varit föremål för någon konsekvensanalys. Jämför med vad Lagrådet anför om den praktiska betydelsen av definitionen.

Mot bakgrund av vad som anförts anser Svenskt Näringsliv att Skatteutskottet, i den fortsatta och avslutande beredningen av lagstiftningsärendet, bör återinföra hänvisningen till de allmänt erkända redovisningsprinciperna i medlemsstaterna i Europeiska unionen och staterna inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet i förslaget till 2 kap. 20 § tredje strecksatsen i lagen om tilläggsskatt, i likhet med lagrådsremissens ordalydelse.

Johan Fall
Sofia Bildstein-Hagberg
Richard Hellenius
Claes Norberg

Svenskt Näringsliv